

L 10 „Ihr wart Barbaren!“

Flavia, dum cum Galla cenam parat, dicit:

„Quam dura fortuna est!

Domina mihi¹ labores imponit; pareo et dominae placere debeo.

Semper Romam cogito. Quam iucunda vita ibi erat!

Tum ego eram domina; non laborabam, sed labores servis imponebam.

Servi mihi¹ parebant et laborare debebant.

Hic ego laborare debeo, sed labores puella Romana digni non sunt“,

et magna voce addit: „Domina nata sum, non serva.“

Tum Galla: „Quid dicis, Flavia?

Neque ego neque Galli ad servitutem nati sumus.

Quondam liberi eramus et ...“

Flavia: „Homines barbari eratis; mores Gallorum asperi erant.“

Galla: „Erras, Flavia. Galli humanitate non carebant.

Druides² magnum exemplum dant.

Nemo eos³ sapientia superabat.

De cunctis controversiis⁴ publicis ac privatis statuebant.

Nemo druides² non audiebat.“

Flavia: „Sed ut reges cum populo agebant

et deis homines sacrificare solebant.

Num hic⁵ mos exemplum humanitatis est?

Num tu hunc⁵ morem humanum dicis?

Romani Gallis mores imponere debebant.“

Galla nihil respondet.

Maesta est, quod Flavia adhuc se⁶ dominam putat

neque mentem mutare cogitat.

1) **mihī**: mir 2) **druidēs, -um** m: Druiden 3) **eōs**: sie (*Akk. Pl.*) 4) **contrōversia, -ae** f: Streitigkeit, Rechtsfall
5) **hic** (*Nom. Sg. m*)/**hunc** (*Akk. Sg. m*): diese(r)/diese(n) 6) **sē**: sich